

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/14/2012
Identifikačné číslo spisu:	7011201114
Dátum vydania rozhodnutia:	14.11.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:7011201114.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu JUDr. X. X., I., proti žalovanému Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru, Krajskému dopravnému inšpektorátu, Kuzmányho 8, 041 02 Košice, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. p. KRPZ-KE-KDI2-P-172/2011 z 25. novembra 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/160/2011-66 z 29. februára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/160/2011-66 zo dňa 29. februára 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Okresného dopravného inšpektorátu z 5. augusta 2011, č. p.: ORPZ-KE-ODI1-P-563/2011 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. p. KRPZ-KE-KDI2-P-172/2011 z 25. novembra 2011, bol JUDr. X. X. (ďalej len žalobca) uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h/, zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej iba ZP) na tom skutkovom základe, že dňa 10. mája 2011 v čase o 15,14 hod. viedol po štátnej ceste 1/79 v obci Čerhov v smere jazdy na obec Veľatý nákladné motorové vozidlo továrenskej značky FIAT DUCATO bielej farby ev. č. S. rýchlosťou 62 km/hod v úseku, kde je rýchlosť ustanovená vo všeobecne záväznom právnom predpise o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky - 50 km/hod, čím rýchlosť jazdy prekročil o 12 km/hod. Táto skutočnosť bola zaznamenaná cestným laserovým rýchlomerom typu Ramer 7 CCD - U. Uvedeným konaním žalobca závažným spôsobom porušil ustanovenie § 16 ods.4 s poukázaním na ustanovenie § 137 ods.2 písm. d/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZCP“).

Za priestupok bola žalobcovi uložená sankcia - pokuta vo výške 30 Eur Zároveň mu bola podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch v spojení s § 1 vyhlášky č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov o priestupkoch uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Košiciach na základe žaloby žalobcu preskúmal správne konanie a rozhodnutia v ňom vydané a dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom, preto podľa § 250j ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) žalobu zamietol.

Žalobca v žalobe tvrdil, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, nespáchal. Napadnutým rozhodnutiam vytýkal nesprávny údaj o tom, že jeho vozidlo bolo zastavené na úrovni základnej školy v obci Čerhov, že išlo o nákladné motorové vozidlo, hoci v skutočnosti išlo o 9 miestne osobné motorové vozidlo a v dôvodoch napadnutého rozhodnutia na strane 9 bolo uvedené, že spisový materiál potvrdzuje, že priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustil obvinený Ing. G. S.. Žalovanému vytýkal, že nezohľadnil zákonnú technickú povolenú metrologickú odchýlku meracieho zariadenia - služobného cestného radarového rýchlomeru Ramer 7 CCD-U, ktorá môže byť 3 km/hod. do rýchlosti 100 km/hod. a $\pm 3 \%$ pre vyššiu rýchlosť. Pri zohľadnení tejto skutočnosti a pri nameraní údajnej rýchlosti 62 km/hod. po odpočítaní povolenej zákonnej technickej odchýlky 3 km/hod., policajt porušil svoju povinnosť, pretože nemohol uložiť za rýchlosť 59 km/hod. blokovú pokutu 30,- Eur. Tým porušil platné predpisy SR.

Krajský súd v Košiciach v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pokiaľ ide o miesto zastavenia žalobcu po tom, čo mu bola nameraná rýchlosť vozidla 62 km/hod je z hľadiska posúdenia naplnenia skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona o priestupkoch nepodstatné, kde a akým spôsobom bolo zastavené osobné motorové vozidlo žalobcu a žalobcovi bolo oznámené, že sa dopustil uvedeného priestupku.

Pokiaľ išlo o chyby prvostupňového rozhodnutia (označenie jeho motorového vozidla za nákladné), resp. druhostupňového rozhodnutia (za obvineného z priestupku bol označená Ing. G. S.), krajský súd uviedol, že tieto boli ako chyby v písaní odstránené v odvolacom správnom konaní, resp. žalovaným postupom podľa § 47 ods. 6 zákona o správnom konaní a nemali vplyv na zákonnosť rozhodnutia žalovaného, resp. správneho orgánu prvého stupňa.

K žalobcovým námietkam ohľadne metrologickej odchýlky prístroja, ktorým bolo namerané prekročenie rýchlosti žalobcu a ním riadeného vozidla, krajský súd uviedol, že v správnom konaní bolo nesporne preukázané, že žalobca sa dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona č. 372/1990 Zb. tým, že v obci v úseku, kde je rýchlosť ustanovená vo všeobecne záväznom právnom predpise o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky 50 km/hod., viedol osobné motorové vozidlo rýchlosťou 62 km/hod. Rýchlosť jazdy žalobcu v obci bola preukázaná fotografiou z cestného radarového rýchlomera, ktorý bol zákonným spôsobom overovaný. Chyba meradla rýchlosti podľa už citovaného certifikátu overení je pri rýchlosti v rozsahu 20 až 100 km/hod. ± 3 km/hod. Uvedené odchýlky v presnosti merania nemožno vykladať tak, ako to robí žalobca v podanej žalobe, t. j. že rýchlosť jeho motorového vozidla bola 59 km/hod. Pri možnej chybe meradla ± 3 km/hod. mohla sa skutočná rýchlosť navrhovateľa pohybovať v rozsahu 59 km/hod. až 65 km/hod. Aj v prípade, ak by po zohľadnení možnej chyby meradla reálna rýchlosť osobného motorového vozidla žalobcu predstavovala 59 km/hod., išlo by o porušenie ustanovenia § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z.

K výške pokuty krajský súd uviedol, že žalobcovi nebola za spáchanie uvedeného priestupku uložená bloková pokuta z dôvodu, že žalobca odmietol uznať svoju zodpovednosť za spáchanie priestupku. Aj v prípade, ak by žalobcovi bola ukladaná pokuta v blokovom konaní, takisto mu mohla byť uložená s prihliadnutím na ustanovenie § 22 ods. 3 a § 13 ods. 2 priestupkového zákona vo výške 30,- Eur. Pokiaľ žalobca uvádza, že uloženie pokuty v uvedenej výške v blokovom konaní by bolo v rozpore s právnymi predpismi, zrejme mal na mysli internú úpravu Policajného zboru - sadzobník pokút za dopravné priestupky (v čase spáchania priestupku Usmernenie ministra vnútra SR č. 159 z 29.12.2010 publikované vo vestníku Ministerstva vnútra SR čiastka 64/2010). Uvedený interný predpis nemá charakter všeobecne záväzného právneho predpisu.

III.

Odvolanie a vyjadrenie k nemu

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, písm. h/ O.s.p., že konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci s tým, že opodstatnenosť týchto tvrdení vyplýva z podanej žaloby a návrhu na vykonanie dokazovania zo 16. januára 2012. Uviedol, že trvá na všetkých námietkach uplatnených v konaní pred správnymi orgánmi a vytýkal krajskému súdu, že nevykonával dokazovanie v ním navrhovanom rozsahu. Poukázal tiež na skutočnosť, že doposiaľ nebol riešený za žiadny priestupok, ani mu nebola uložená žiadna pokuta, pričom držiteľom vodičského preukazu je od 3. februára 1977. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj rozhodnutia prvostupňového aj odvolacieho správneho orgánu z dôvodu, že postup žalovaného, ktorý ich vydaniu predchádzal, nie je v súlade s platnými právnymi predpismi Slovenskej republiky, a priznal žalobcovi náhradu trov konania v celkovej výške 35,80 €.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že trvá na svojich predchádzajúcich stanoviskách, má za to, že žalobca sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky tak, ako je to uvedené v rozhodnutí o priestupku. Navrhol preto, aby odvolací súd odvolanie zamietol a rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. Odvolací súd vzhľadom na ďalej uvádzané skutočnosti nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 14. novembra 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorými bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h) ZP na tom skutkovom základe, že

dňa 10. mája 2011 v čase o 15,14 hod. viedol po štátnej ceste 1/79 v obci Čerhov v smere jazdy na obec Veľatý nákladné motorové vozidlo továrenskej značky FIAT DUCATO bielej farby ev. č. S. rýchlosťou 62 km/hod v úseku, kde je rýchlosť ustanovená vo všeobecne záväznom právnom predpise o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky - 50 km/hod, čím rýchlosť jazdy prekročil o 12 km/hod. Táto skutočnosť bola zaznamenaná cestným laserovým rýchlomerom typu Ramer 7 CCD - U.

Uvedeným konaním žalobca závažným spôsobom porušil ustanovenie § 16 ods. 4 s poukázaním na ustanovenie § 137 ods. 2 písm. d/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Za priestupok bola žalobcovi uložená sankcia - pokuta vo výške 30 Eur a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur.

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. h) ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič motorového vozidla prekročí rýchlosť ustanovenú v osobitnom predpise alebo prekročí rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou alebo dopravným zariadením v obci o 20 km.h na -1 a viac alebo mimo obce o 30 km.h na -1 a viac.

Podľa § 16 ods. 1 ZCP, vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

Podľa ods. 4 tohto ustanovenia, vodič smie v obci jazdiť rýchlosťou najviac 50 km.h-1, a ak ide po diaľnici v obci alebo po rýchlostnej ceste v obci, najviac 90 km.h-1.

Podľa § 137 ods. 2, písm. d/ ZCP, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je prekročenie rýchlosti jazdy vozidiel ustanovenej týmto zákonom alebo vyplývajúcej z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia v obci o 20 km.h na -1 a viac alebo mimo obce o 30 km.h na -1 a viac a podľa § 137 ods. 2 písm. i/ porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je tiež nedanie prednosti v jazde.

V prerokúvanom prípade došlo k jednoznačnému preukázaniu, že žalobca jazdil v obci rýchlosťou 62 km za hodinu. O takto zistenom skutkovom stave nemal odvolací súd žiadne pochybnosti.

So zreteľom na podrobné a vyčerpávajúce dôvody uvedené v rozsudku Krajského súdu v Košiciach Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody, odkazuje na dôvody uvedené v napadnutom rozsudku.

Odvolací súd pre upresnenie uvádza len toľko, že Sadzobník pokút, na ktorý sa žalobca odvoláva nie je, ako uviedol v napadnutom rozsudku krajský súd, Usmernenie ministra vnútra Slovenskej republiky, ale nariadenie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 159 z 27. decembra 2010, ktorým sa mení nariadenie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 9/2009 o postupe pri využívaní sadzobníka pokút v pôsobnosti Policajného zboru v znení nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 50/2009.

S poukazom na uvedené vyhodnotil odvolací súd dôvody uvedené v odvolaní žalobcu proti rozsudku krajského súdu za nespôsobilé ovplyvniť posúdenie danej veci a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. a § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca nebol úspešný a žalovaný zo zákona nemá na ich náhradu nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.